

แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองท่าโขลง

อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี*

GUIDELINES FOR SOLID WASTE MANAGEMENT OF THA KHLONG MUNICIPALITY KHLONG LUANG DISTRICT PATHUM THANI PROVINCE

สมประสงค์ กลิ่นจันทร์¹ และ จักรวาล สุขไมตรี²

Sompasong Klinjan¹ and Jagraval Sukmaitree²

¹⁻²วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

¹⁻²College of Politics and Government, Suan Sunandha Rajabhat University, Thailand

Corresponding Author's Email: sompasongklinjan@gmail.com

วันที่รับบทความ : 5 กรกฎาคม 2568; วันแก้ไขบทความ 16 กรกฎาคม 2568; วันที่ออกรับบทความ : 18 กรกฎาคม 2568

Received 5 July 2025; Revised 16 July 2025; Accepted 18 July 2025

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี 2) เพื่อหาแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี การวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 17 ท่าน โดยเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการสังเคราะห์ ตีความหาข้อสรุปในประเด็นสาระสำคัญ และนำมาเรียบเรียงผลการศึกษาเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี พบว่า มีประชากรแฝงในเขตพื้นที่จำนวนมากไม่มีความรู้สึกรักหรือหวงแหน

Citation:

* สมประสงค์ กลิ่นจันทร์ และ จักรวาล สุขไมตรี. (2568). แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี. วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 3(4), 522-536.

Sompasong Klinjan and Jagraval Sukmaitree. (2025). Guidelines For Solid Waste Management Of Tha Khlong Municipality Khlong Luang District Pathum Thani Province. Modern Academic Development and Promotion Journal, 3(4), 522-536.;

DOI: <https://doi.org/10.>

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/>

ในพื้นที่ ส่งผลให้เกิดปัญหาทั้งน้ำเน่าเสีย ขยะตกข้าง และพื้นที่ล้นรอบข้างขยะมากขึ้นเรื่อย ๆ ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจการคัดแยกขยะมูลฝอย ทำให้มีปริมาณขยะจำนวนมาก เกิดปัญหาขยะตกค้างในชุมชน ทำให้ขยะเน่าเสีย ส่งกลิ่นรบกวนและอาจเป็นแหล่งก่อโรค ขาดบุคลากรในการทำหน้าที่จัดเก็บขยะและขับรถบรรทุกขยะ จำนวนถึงขยะมีไม่เพียงพอ

2. แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี พบว่า เทศบาลมีการณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนมีความรู้เรื่องการคัดแยกขยะ การนำขยะรีไซเคิลกลับมาใช้ใหม่ มีการส่งเสริมให้บุคลากรและประชาชนพัฒนาศักยภาพในด้านการจัดการขยะ เทศบาลมีการจัดหาบุคลากรที่เหมาะสมกับตำแหน่งเพิ่มเติม ซื่อรณมาบรรทุกขยะเพิ่มเติม เพื่อให้เพียงพอต่อการจัดเก็บขยะ ซ่อมบำรุงให้อยู่ในสภาพดี พร้อมใช้งาน ให้บริการถังรองรับขยะให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

คำสำคัญ: แนวทางการจัดการ, ขยะมูลฝอย, เทศบาลเมืองท่าโขลง

Abstract

The purpose of this research objectives: 1) to study the problems of solid waste management of Tha Khlong Municipality, Khlong Luang District, Pathum Thani Province. 2) to find a guideline for solid waste management of Tha Khlong Municipality, Khlong Luang District, Pathum Thani Province. This research is a qualitative research with 17 key informants. It involves in-depth interviews, data analysis by synthesizing, interpreting, and drawing conclusions on important issues, and compiling the results of the study in a descriptive manner.

The research results found that:

1) The problem of waste management in Tha Khlong Municipality, Khlong Luang District, Pathum Thani Province, found that there were many hidden populations in the area who did not feel love or possessive of the area, resulting in problems of polluted water, garbage falling on the side, and areas where garbage was illegally dumped more and more. People still lacked knowledge and understanding of waste separation, resulting in a large amount

of garbage, problems of garbage remaining in the community, causing the garbage to rot, creating a disturbing smell and potentially becoming a source of disease. There was a lack of personnel to collect garbage and drive garbage trucks, and there were insufficient garbage bins.

2) The waste management guidelines of Tha Khlong Municipality, Khlong Luang District, Pathum Thani Province found that the municipality campaigned and publicized to provide knowledge to the public about waste separation and reusing recycled waste. It promoted personnel and the public to develop their potential in waste management. The municipality recruited additional personnel suitable for each position, purchased additional garbage trucks to be sufficient for garbage collection, maintained them in good condition and ready for use, and provided garbage bins sufficient for the public's needs.

Keywords: Management guidelines, solid waste, Tha Khlong Municipality

บทนำ

จังหวัดปทุมธานีในฐานะที่เป็นจังหวัดติดกับกรุงเทพฯ และติดเป็น 1 ใน 6 จังหวัดที่ต้องบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชนตกค้างสะสมถึง 52,645 ตัน อีกทั้งจังหวัดปทุมธานีไม่มีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ดำเนินการได้ภายในจังหวัดเนื่องจากประชาชนคัดค้าน (กรมโรงงานอุตสาหกรรม, 2558) ขณะเดียวกันในจังหวัดปทุมธานี มีบริษัทเอกชนสนใจสร้างโรงงานเผามูลฝอยชุมชนเพื่อเป็นพลังงานไฟฟ้าขึ้นภายในจังหวัดสอดคล้องกับนโยบายสนับสนุนโรงงานเผาขยะมูลฝอยชุมชนเพื่อเป็นพลังงานของรัฐบาล ทำให้โครงการก่อสร้างโรงงานขยะมูลฝอยชุมชนเพื่อผลิตมูลฝอยชุมชนเป็นพลังงานไฟฟ้าเข้ามาดำเนินการต่าง ๆ ภายในจังหวัดอย่างรวดเร็ว แต่ก็ไม่สามารถก่อสร้างได้โดยราบรื่น เนื่องจากประชาชนในพื้นที่กลุ่มหนึ่งไม่เห็นด้วยกับรูปแบบกำจัดมูลฝอยโดยการเผาทำเป็นเชื้อเพลิง เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวเป็นแหล่งเกษตรกรรมไม่เหมาะสมกับการสร้างโรงกำจัดมูลฝอยชุมชน

เทศบาลเมืองท่าโขลง จังหวัดปทุมธานี แต่เดิมเป็นพื้นที่การปกครองส่วนหนึ่งของสุขาภิบาลคลองหลวง จนเมื่อปี พ.ศ.2539 ได้มีการแบ่งพื้นที่การปกครองส่วนหนึ่งออกจากสุขาภิบาลคลองหลวง โดยได้ยกฐานะขึ้นเป็น “เทศบาลตำบลท่าโขลง” เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม

2539 ด้วยความเจริญเติบโตของบ้านเมือง การพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม การสร้างนิคมอุตสาหกรรมนวนคร และการสร้างมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ทำให้มีผู้คนและแรงงานหลังไหลเข้ามาทำงาน พักอาศัย ในเขตพื้นที่ตำบลคลองหนึ่ง และตำบลคลองสอง อำเภอกลองหลวง เป็นจำนวนมาก นับว่าปริมาณขยะต่อวันค่อนข้างสูง ซึ่งปัญหาขยะมูลฝอยหรือของเสียซึ่งเป็นเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมและมีผลต่อสุขภาพอนามัยขยะมูลฝอยหรือของเสียมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นทุกปี อาจกล่าวได้ว่าการขยายตัวทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมนับเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและสารพิษที่ปนเปื้อนอยู่ในแหล่งน้ำ ดินและอากาศ ตลอดจนบางส่วนตกค้างอยู่ในอาหาร ทำให้ประชาชนเสี่ยงต่ออันตรายจากการเป็นโรคต่าง ๆ อีกทั้งขยะมูลฝอยที่ตกค้างบนพื้นซึ่งเป็นพาหะนำโรคติดต่อ ทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน (แผนพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลเมืองท่าโขลง พ.ศ.2566-2570) พบว่า จากการวิเคราะห์ศักยภาพด้านสาธารณสุข ประชาชนบางส่วนยังขาดความตระหนักในการรักษา การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขาดเครื่องมือและอุปกรณ์ในการจัดเก็บขยะมูลฝอย ทำให้เกิดปัญหาขยะมูลฝอยตกค้างในพื้นที่เป็นจำนวนมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธัญวรัตน์ อินทรโชติ, (2560: 3) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองคูคต พบปัญหาเรื่องประชากรเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ 5,000-7,000 คน ต่อปี ทำให้จำนวนปริมาณขยะมูลฝอยและจากการคาดการณ์การเกิดขยะมูลฝอย มีอัตราการเพิ่มอย่างรวดเร็วในทุกปี ส่งผลให้พื้นที่บ่อฝังกลบจึงยังไม่สามารถรองรับปริมาณขยะได้มากเท่าที่ควร ทำให้เทศบาลคูคตจึงจำเป็นต้องหาวิธีการควบคุมปริมาณขยะมูลฝอยเพื่อไม่ให้มากเกินไปกว่าเดิม และต้องลดปริมาณขยะมูลฝอยลง สอดคล้องกับงานวิจัยของปวิษ สัตยารักษ์, (2566: 3) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการขยะในพื้นที่เทศบาลตำบลควนเนียง จังหวัดสงขลา : การศึกษาแนวปฏิบัติในปัจจุบันปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข พบปัญหาเรื่อง ปริมาณขยะต่อวัน ประมาณ 3 ตัน/วัน หากเปรียบเทียบกับพื้นที่ในเขต 1.97 ตารางกิโลเมตรและจำนวนประชากร3,849 คน นับว่าปริมาณขยะต่อวันค่อนข้างสูง ประกอบกับในเวลาต่อมาได้มีการกำหนดรูปแบบการปกครองท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ได้ให้เทศบาลเลิกใช้พื้นที่บริเวณดังกล่าว เนื่องจากมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่ตำบลควนรู เทศบาลได้ดำเนินการปรับปรุงโดยตลอด และได้ดำเนินการหาพื้นที่แหล่งใหม่ที่สามารถรองรับขยะในเขตเทศบาล และชุมชนใกล้เคียง ที่อาจเจริญและขยายตัวเป็นชุมชนในอนาคต หากมีการยกเลิกการใช้ที่ดินบริเวณดังกล่าว โดยไม่มีแหล่งรองรับใหม่จึงทำให้ขยะที่ขนย้ายไม่

สามารถเทและเผาทำลายได้ทำให้เกิดปัญหาขึ้นกับเทศบาล ปัญหามูลฝอยชุมชนของเทศบาลเมืองท่าโขลง จังหวัดปทุมธานี คงไม่ได้รับการแก้ไขให้ถูกวิธี หากประชาชนยังคงคัดค้านให้มีสถานที่กำจัดขยะภายในจังหวัดต่อไปเรื่อย ๆ ไม่ว่าจะเป็นแบบทิ้งเทกองหรือโครงการโรงไฟฟ้าขยะ

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอกลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เพื่อเป็นความรู้ถึงสภาพปัญหาการจัดการขยะมูลฝอย ของเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอกลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ด้านตระหนักในการรักษา การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ในการจัดเก็บขยะมูลฝอย รวมถึงเป็นข้อมูลให้กับเทศบาลนำไปพัฒนาปรับปรุงแผนการดำเนินงานการเก็บขยะมูลฝอยให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาชุมชนให้ชุมชนมีสภาพแวดล้อมที่ดีปราศจากขยะตกค้าง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอกลองหลวง จังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อหาแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอกลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

การทบทวนวรรณกรรม

1. **แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ** คือ กระบวนการดำเนินงานจะต้องเป็นไปตามขั้นตอนตามลำดับ เป็นการตัดสินใจล่วงหน้าว่าจะทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด ทำให้งานกิจกรรมต่าง ๆ สำเร็จลงได้ อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลด้วยคนและทรัพยากรขององค์การ

2. **แนวคิดเกี่ยวกับขยะมูลฝอย** คือ สิ่งของเหลือทิ้งจากกระบวนการผลิตและอุปโภค ซึ่งเสื่อมสภาพจนใช้การไม่ได้หรือไม่ต้องการใช้แล้วบางชนิดเป็นของแข็งหรือกากของเสีย (solid waste) มีผลเสียต่อสุขภาพทางกายและจิตใจ เนื่องจากความสกปรกเป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค ทำให้เกิดมลพิษและทัศนะอูจาด มูลฝอย (Solid Waste) หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร ถัง มูลสัตว์ หรือซากสัตว์รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น

3. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย คือ หลักการในการดำเนินการเกี่ยวข้องกับการควบคุมการทิ้ง การเก็บชั่วคราว การรวบรวม การขนถ่ายและการขนส่ง การแปลงรูป และการกำจัดขยะมูลฝอย โดยคำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดในทางสุขอนามัย ความสวยงาม การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและที่สำคัญที่สุด คือ การยอมรับของสังคมในการจัดการขยะมูลฝอยอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องอาศัยปัจจัยในหลายด้านประกอบกัน ได้แก่ การบริการการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อม ประสพการณ์ที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและวิธีการจัดการขยะมูลฝอยในแต่ละประเภท โดยวิธีการจัดการจะต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมที่มีในทุกแง่มุมกิจกรรมทั้งหลายในการจัดการขยะมูลฝอย อันเริ่มตั้งแต่การทิ้งขยะมูลฝอยจนกระทั่งถึงการกำจัดขยะมูลฝอยในขั้นสุดท้ายการจัดการมูลฝอยเป็นแนวคิดที่เหมาะสมมากที่สุดในขณะนี้ เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ครอบคลุมทุก ๆ ประเด็นของขั้นตอนการจัดการมูลฝอย ซึ่งในแต่ละขั้นตอนมีวิธีที่เหมาะสม ดังนั้นการจัดการมูลฝอย จึงมีความหมายถึงการดำเนินการจัดการมูลฝอยที่เหมาะสมกับลักษณะสมบัติของขยะมูลฝอยด้วยการคำนึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและพลังงาน รวมทั้งการป้องกันรักษาสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพที่ดีอย่างยั่งยืน โดยใช้หลัก 3 Rs ที่ต้องประกอบด้วยแนวคิดการจัดการที่เริ่มต้นตั้งแต่การลดการเกิดมูลฝอย (Reduction) การคัดแยก (Separation) การใช้ซ้ำ (Recycle) ในรูปแบบต่าง ๆ และการกำจัดที่ปลอดภัย (Disposal)

สรุปได้ว่าการจัดการขยะมูลฝอย หมายถึง การบริหารจัดการขยะมูลฝอยให้มีประสิทธิภาพตามเป้าหมาย สามารถเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยอย่างถูกหลักวิชาการและไม่ทำให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญหรือมีผลกระทบต่อสภาวะแวดล้อมเกินกว่ามาตรฐานที่กำหนด

วิธีดำเนินการวิจัย

แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เป็นการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Information)

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Information) โดยเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-dept Interview) จำนวน 17 คน ประกอบด้วย

1.1 กลุ่มผู้ให้บริการ ได้แก่ ผู้บริหารท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ และผู้ที่เกี่ยวข้อง ฝ่ายบริหารกองสาธารณสุข จำนวน 7 คน

1.2 กลุ่มผู้รับบริการ ได้แก่ ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง กลุ่มผู้นำชุมชน จำนวน 10 คน ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป และมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเขตเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

2. เครื่องมือสำหรับการวิจัย เป็นการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) และเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 สภาพปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

ตอนที่ 3 แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลในเชิงประจักษ์ โดยขอหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เพื่อขออนุญาตสัมภาษณ์ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

2. ผู้วิจัยโทรศัพท์ประสานงานกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญในเบื้องต้นก่อนเพื่อนัดหมาย วัน เวลา สถานที่ เพื่อเข้าทำการสัมภาษณ์ จำนวน 17 คน โดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling)

3. ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเข้าสัมภาษณ์ พร้อมชี้แจงวันนัดหมาย และสถานที่ ในการเข้าสัมภาษณ์ ถึงกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้วยตนเอง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและครบถ้วนโดยอาศัยการจดบันทึก การบันทึกเสียงในการสัมภาษณ์ และบันทึกภาพร่วมกับผู้ให้สัมภาษณ์

4. ตรวจสอบและคัดแยกข้อมูลตามที่ได้กำหนดไว้ในกรอบแนวคิดการวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ข้อมูลจากการสังเกต บันทึกสัมภาษณ์แล้ว ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยผู้วิจัย ใช้การจัดเรียง ข้อมูลตามเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ตามลำดับ ดังนี้

1. การจัดระเบียบข้อมูล (Data Organizing) โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการบันทึกเสียง มาถอดบทเรียนและจัดกลุ่มของข้อมูลตามเนื้อหา ส่วนข้อมูลที่ได้จากการจดบันทึกนำมาจัดเกลาและเรียบเรียงลำดับตามเนื้อหาเช่นกัน สำหรับการบันทึกภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวได้ใช้วิธีจัดเก็บไฟล์ภาพต่าง ๆ ไว้ในเครื่อง คอมพิวเตอร์ โดยตั้งชื่อข้อมูลตามเวลาสถานที่และเนื้อหาให้ครบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. การจัดแสดงข้อมูล (Data Display) หลังจากจัดระเบียบข้อมูลแล้วเสร็จ ผู้วิจัยนำข้อมูลเหล่านั้น มาจัดแสดงด้วยการพิมพ์เนื้อหาจากเครื่องคอมพิวเตอร์ และแสดงภาพทางหน้าจอคอมพิวเตอร์ ต่อจากนั้นทำการคัดเลือกเนื้อหาและภาพถ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อร้อยเรียงเรื่องราวให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ตามลำดับเหตุการณ์ และลำดับกิจกรรมที่สอดคล้องกับการลงเก็บข้อมูลเชิงพื้นที่

3. การหาข้อสรุป การตีความและการตรวจสอบความถูกต้องประเด็นของผลการวิจัย (Conclusion, Interpretation and Verification) โดยการสังเคราะห์ ตีความ หาข้อสรุปจากข้อมูล ที่ได้จากการเก็บรวบรวม ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบเนื้อหาที่ได้จากการสัมภาษณ์ เทียบเคียงกับภาพถ่ายที่ได้มา และจากการจดบันทึก แล้วนำข้อมูลเหล่านั้นมาอภิปรายผล ร่วมกับข้อมูลที่ได้จากการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง จากนั้นนำผลการวิจัยที่สรุปและตีความ มาเรียบเรียงเป็นผลการศึกษา

ผลการวิจัย

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 สภาพปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

1. สภาพปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี มีหลายด้านที่เชื่อมโยงกัน **ด้านความตระหนักในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม** เทศบาลเมืองท่าโขลงเป็นแหล่งเศรษฐกิจและโรงงานอุตสาหกรรม มีประชากรแฝงในเขตพื้นที่จำนวนมาก ไม่มีความรู้สึกรักหรือหวงแหนในพื้นที่ ส่งผลให้เกิดปัญหาทั้งน้ำเน่าเสีย ขยะตกค้าง และพื้นที่ล้นกลบทิ้งขยะมากขึ้นเรื่อย ๆ ขาดการตระหนักในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บางส่วนที่เป็นชาวต่างด้าวไม่มีความตระหนักในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่มีการคัดแยกขยะ ทิ้งขยะไม่เป็นที่ประชาชนบางส่วนปลุกบ้านอยู่บนพื้นน้ำ ทำให้อาจมีการทิ้งขยะลงแหล่งน้ำ

2. สภาพปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี **ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม** พบว่า การใช้บรรจุภัณฑ์ที่เป็นพลาสติก ไม่มีการนำถุงผ้า กระเป๋าผ้ามาใช้แทน และไม่มีการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง ไม่มีกฎหมายระเบียบข้อบังคับที่ส่งเสริมการคัดแยกและการนำขยะพลาสติกกลับมาใช้ประโยชน์ ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจการคัดแยกขยะมูลฝอย ทำให้มีปริมาณขยะจำนวนมาก เกิดปัญหาขยะตกค้างในชุมชน ทำให้ขยะเน่าเสีย ส่งกลิ่นรบกวนและอาจเป็นแหล่งก่อโรค หน่วยงานยังขาดกิจกรรมปลูกฝังค่านิยมในการเลือกซื้อสินค้าที่ไม่ใช่ถุงพลาสติกเกินความจำเป็น กิจกรรมการนำขยะรีไซเคิลมาสร้างให้เกิดประโยชน์ สถานประกอบการไม่มีการคัดแยกขยะ มีการใช้วัสดุดิบ ภาชนะที่เป็นพลาสติกจำนวนมาก ไม่มีการควบคุมพนักงานในการทิ้งขยะ

3. สภาพปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี **ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ในการจัดเก็บขยะมูลฝอย** พบว่า ขาดบุคลากรในการทำหน้าที่จัดเก็บขยะและขับรถบรรทุกขยะ รถบรรทุกขยะบางคันมีอายุการใช้งานมาก จึงมีการชำรุด เสื่อมสภาพ ต้องซ่อมบำรุงบ่อยส่งผลให้อาจเกิดผลกระทบต่อการจัดเก็บขยะที่ล่าช้า จำนวนถังขยะมีไม่เพียงพอ เนื่องจากจำนวนห้องเช่า จำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้น แคมป์ก่อสร้างมีปริมาณประชากรจำนวนมาก ถังรองรับน้ำเสียของรถเก็บขยะมีการชำรุด ทำให้มีน้ำเสียไหลออกมาบริเวณถนน ส่งกลิ่นเหม็นและไม่มีจุดรีไซเคิล

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานีข

1. แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี **ด้านความตระหนักในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม** พบว่า เทศบาลมีนโยบายให้มีการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนมีความรู้เรื่องการคัดแยกขยะ การนำขยะรีไซเคิลกลับมาใช้ใหม่ มีการส่งเสริมให้บุคลากรและประชาชนพัฒนาศักยภาพในด้านการจัดการขยะ การรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีวิธีคิดอย่างเป็นระบบ ปฏิบัติงานด้วยตนเอง การดำเนินโครงการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการขยะ นโยบาย 3 Rs การสร้างแกนนำในชุมชน และบังคับใช้กฎหมายในพื้นที่ และยึดหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน

2. แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี **ด้านการจัดการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม** พบว่า เทศบาลมี

การจัดการอย่างเป็นระบบ แนะนำชุมชน อบรมดูงาน จัดสรรงบประมาณ เพื่อบริหารจัดการได้อย่างเหมาะสม ทั้งในด้านการจัดเก็บขยะ การกำจัดขยะ และค่าบริการจัดเก็บขยะ รวมถึงมีการสนับสนุนการดำเนินโครงการต่าง ๆ ส่งเสริมการจัดการขยะตามนโยบายของรัฐบาล 3Rs ใช้น้อย ใช้ซ้ำ นำกลับมาใช้ใหม่ ส่งเสริมให้มีการจัดการขยะอินทรีย์ และมีวิธีการจัดการที่สอดคล้องกับบริบทพื้นที่ สร้างมาตรการและวางแผนการตรวจพื้นที่ เพื่อป้องกันการลักลอบทิ้งขยะหรือทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ด้วย เช่น การทิ้งน้ำเสีย การเผาขยะ มีให้บริการรับขยะรีไซเคิล เพื่อนำมาแลกเปลี่ยนของใช้ในครัวเรือนให้กับประชาชน สนับสนุนส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

3. แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ในการจัดเก็บขยะมูลฝอย พบว่า เทศบาลมีการจัดหาบุคลากร ที่เหมาะสมกับตำแหน่งเพิ่มเติม ซื่อรธมาบรรทุกขยะเพิ่มเติม เพื่อให้เพียงพอต่อการจัดเก็บขยะซ่อมบำรุงให้อยู่ในสภาพดีพร้อมใช้งาน พนักงานต้องบำรุงรักษาให้พร้อมใช้งาน ให้บริการถังรองรับขยะให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน จัดกิจกรรมโครงการ เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นให้ประชาชนตระหนักในการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง สนับสนุนอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่สามารถอำนวยความสะดวก และลดค่าใช้จ่าย เช่น ถังขยะอินทรีย์ ตะแกรงคัดแยกขยะ มีการจัดหางถังขยะไว้สำหรับบริการประชาชน เป็นถังขยะที่มีคุณภาพ มีความแข็งแรง รถเก็บขยะเป็นรถใหม่ไม่มีการชำรุด

อภิปรายผล

แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี และเพื่อหาแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานีสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า สภาพปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี มีหลายด้านที่เชื่อมโยงกัน พบว่าเทศบาลเมืองท่าโขลงเป็นแหล่งเศรษฐกิจและโรงงานอุตสาหกรรม มีประชากรแฝงในเขตพื้นที่จำนวนมากไม่มีความรู้สึกหรือหวงแหนในพื้นที่ ส่งผลให้เกิดปัญหาทั้งน้ำเน่าเสีย ขยะตกค้าง และพื้นที่ลักลอบทิ้งขยะมากขึ้นเรื่อย ๆ ขาดการตระหนักในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม บางส่วนที่เป็นชาวต่างด้าวไม่มีความตระหนักในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่มีการคัดแยกขยะทิ้งขยะไม่เป็นที่ ประชาชนบางส่วนปลูกบ้านอยู่บนพื้นน้ำ ทำให้อาจมีการทิ้งขยะลงแหล่งน้ำ ขาดบุคลากรในการทำหน้าที่จัดเก็บขยะและขับรถบรรทุกขยะ รถบรรทุกขยะบางคันมีอายุการใช้งานมาก จึงมีการชำรุด เสื่อมสภาพ ต้องซ่อมบำรุงบ่อยส่งผลให้อาจเกิดผลกระทบต่อการจัดเก็บขยะที่ล่าช้า จำนวนถังขยะมีไม่เพียงพอ เนื่องจากจำนวนห้องเช่า จำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้น แคมป์ก่อสร้างมีปริมาณประชากรจำนวนมาก ถังรองรับน้ำเสียของรถเก็บขยะมีการชำรุด ทำให้มีน้ำเสียไหลออกมาบริเวณถนน ส่งกลิ่นเหม็น และไม่มีจุดรีไซเคิล การใช้บรรจุภัณฑ์ที่เป็นพลาสติก ไม่มีการนำถุงผ้า กระเป๋าผ้ามาใช้แทน และไม่มี การคัดแยกขยะก่อนทิ้ง ไม่มีกฎหมายระเบียบข้อบังคับที่ส่งเสริมการคัดแยกและการนำขยะพลาสติกกลับมาใช้ประโยชน์ ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจการคัดแยกขยะมูลฝอย ทำให้มีปริมาณขยะจำนวนมาก เกิดปัญหาขยะตกค้างในชุมชน ทำให้ขยะเน่าเสีย ส่งกลิ่นรบกวนและ อาจเป็นแหล่งก่อโรค หน่วยงานยังขาดกิจกรรมปลูกฝังค่านิยมในการเลือกซื้อสินค้าที่ไม่ใช่ ถุงพลาสติกเกินความจำเป็น กิจกรรมการนำขยะรีไซเคิลมาสร้างให้เกิดประโยชน์ สถาน ประกอบการไม่มีการคัดแยกขยะ มีการใช้วัสดุดิบ ภาชนะที่เป็นพลาสติกจำนวนมาก ไม่มีการ ควบคุมพนักงานในการทิ้งขยะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวิภา สอนจันทร์ อธิวุฒิ วัฒนบุรี และบุษกร วัฒนบุตร, (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพการบริหารงานด้านอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามหลักพุทธธรรมของเทศบาลในจังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานด้านอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ของ เทศบาลในจังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็น รายด้านพบว่า ด้านการดูแลรักษา ที่สาธารณะ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ด้านการจัดการ สิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ และด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและบำรุงรักษาป่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานด้านอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลในจังหวัดนนทบุรีพบว่า 1) การอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติการคุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาป่าของเทศบาล ในจังหวัดนนทบุรี ต้อง ปรับไปตามโครงสร้างของเมือง ควรมีการรณรงค์ส่งเสริมให้มีการปลูกไม้ยืนต้น บริเวณริมถนน ทั้งสองข้าง และสร้างสวนสาธารณะเพิ่มมากขึ้น เพื่อทดแทนป่าไม้ตามธรรมชาติ 2) การจัดการ สิ่งแวดล้อมและมลพิษ เทศบาลต้องเน้นใน 3 เรื่อง เรื่องขยะมูลฝอย เรื่องมลพิษทางอากาศ และ เรื่องมลพิษทางน้ำ 3) ด้านการดูแลรักษาที่สาธารณะ เทศบาลควรใช้ประโยชน์จากที่ดินให้

มาก เช่น เพิ่มพื้นที่สีเขียวให้มากขึ้น โดยการจัดสร้างสวนสาธารณะขนาดเล็ก ในชุมชนต่าง ๆ ให้มากขึ้น

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี พบว่า เทศบาลมีการจัดหาบุคลากรที่เหมาะสมกับตำแหน่งเพิ่มเติม ซึ่รถมาบรรทุกขยะเพิ่มเติม เพื่อให้เพียงพอต่อการจัดเก็บขยะ ช่อมบำรุงให้อยู่ในสภาพดีพร้อมใช้งาน พนักงานต้องบำรุงรักษาให้พร้อมใช้งาน ให้บริการถังรองรับขยะให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน จัดกิจกรรมโครงการ เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นให้ประชาชนตระหนักในการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง สนับสนุนอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่สามารถอำนวยความสะดวก และลดค่าใช้จ่าย เช่น ถังขยะอินทรีย์ ตะแกรงคัดแยกขยะ มีการจัดหาถังขยะไว้สำหรับบริการประชาชน เป็นถังขยะที่มีคุณภาพ มีความแข็งแรง รถเก็บขยะเป็นรถใหม่ ไม่มีการชำรุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณฤทัย ทองมี, (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชนต่อการส่งเสริมการเป็นจังหวัดสะอาด : กรณีศึกษา จังหวัดลำพูนและจังหวัดน่าน ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนและแนวทางการขับเคลื่อนนั้นมีการดำเนินการในลักษณะที่แตกต่างกันเพื่อให้เหมาะสมกับบริบทพื้นที่ของตนเอง จังหวัดลำพูนกำหนดแผนมาเพื่อแก้ปัญหาในพื้นที่คือโรคไข้เลือดออกซึ่งมีสาเหตุจากยุงลายที่อาศัยอยู่ตามกองขยะของชาวบ้าน และไม่มีพื้นที่กำจัดขยะมูลฝอยปลายทาง เนื่องจากจังหวัดลำพูนไม่มีพื้นที่สำหรับกำจัดขยะมูลฝอยภายในจังหวัด ในขณะที่จังหวัดน่านมีบ่อกำจัดขยะภายในพื้นที่ตนเอง แต่ประสบปัญหาเรื่องขยะจที่เกิดจากประชาชนที่ผ่านไปมา นำมาทิ้งไว้ในถังขยะบริเวณหน้าบ้านของชาวบ้านหรือถังขยะในพื้นที่สาธารณะ ซึ่งนโยบายการเก็บถังขยะจึงออกแบบมาเพื่อแก้ปัญหาขยะจรและส่งเสริมนโยบายการท่องเที่ยวภายในจังหวัด

สรุป/ข้อเสนอแนะ

สรุป

แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี พบว่า ด้านความตระหนักในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เทศบาลมีนโยบายให้มีการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนมีความรู้เรื่องการคัดแยกขยะ การนำขยะรีไซเคิลกลับมาใช้ใหม่ มีการส่งเสริมให้บุคลากรและประชาชนพัฒนาศักยภาพในด้านการจัดการขยะ การรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการจัดการรักษา

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พบว่า เทศบาลมีการจัดการอย่างเป็นระบบ แนะนำชุมชน
อบรมดูงาน จัดสรรงบประมาณ เพื่อบริหารจัดการได้อย่างเหมาะสม ทั้งในด้านการจัดเก็บขยะ
การกำจัดขยะ และค่าบริการจัดเก็บขยะ รวมถึงมีการสนับสนุนการดำเนินโครงการต่าง ๆ
ส่งเสริมการจัดการขยะตามนโยบายของรัฐบาล 3Rs ใช้น้อย ใช้ซ้ำ นำกลับมาใช้ใหม่ ส่งเสริมให้
มีการจัดการขยะอินทรีย์ และ ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ในการจัดเก็บขยะมูลฝอย พบว่า
เทศบาลมีการจัดหาบุคลากรที่เหมาะสมกับตำแหน่งเพิ่มเติม ซึ่งรถมาบรรทุกขยะเพิ่มเติม
เพื่อให้เพียงพอต่อการจัดเก็บขยะ ซ่อมบำรุงให้อยู่ในสภาพดีพร้อมใช้งาน พนักงานต้อง
บำรุงรักษาให้พร้อมใช้งาน ให้บริการถึงรองรับขยะให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
จัดกิจกรรมโครงการ เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นให้ประชาชนตระหนักในการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้น
ทาง

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

เพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ข้อมูลในการชี้สถานการณ์
แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี
ผู้วิจัย มีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายดังนี้

1. ควรส่งเสริมการคัดแยกขยะที่ต้นทาง โดยให้ประชาชนและหน่วยงานในพื้นที่คัด
แยกขยะก่อนทิ้ง เช่น แยกขยะรีไซเคิล ขยะอินทรีย์ และขยะอันตราย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ
การจัดการ และลดปริมาณขยะทั่วไป
2. ควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการจัดการขยะ เช่น การนำขยะ
อินทรีย์ไปทำปุ๋ยหมัก หรือการใช้พลังงานจากขยะ (Waste to Energy) เพื่อลดปริมาณขยะ
และเพิ่มมูลค่า
3. ควรสร้างจิตสำนึกและการมีส่วนร่วมของประชาชน จัดทำแคมเปญรณรงค์ให้
ความรู้เรื่องการจัดการขยะ สร้างความตระหนักในผลกระทบของขยะและกระตุ้นให้ประชาชน
มีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง
4. ควรจัดทำและปรับปรุงนโยบายหรือกฎระเบียบที่ชัดเจนและมีผลบังคับใช้ เช่น
การกำหนดโทษสำหรับผู้ทิ้งขยะไม่ถูกวิธี และการสนับสนุนมาตรการลดขยะแบบบังคับ
5. สร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนและชุมชน ในการบริหารจัดการขยะและพัฒนา
ระบบจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้งาน

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ดังนี้

1. ด้านความตระหนักในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เทศบาลควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนช่วยกันดูแล รักษาความสะอาด สอดส่องการทิ้งขยะ สอนวิธีการจัดเก็บขยะ ให้นำมารีไซเคิล ประชากรแฝง ควรให้มีส่วนร่วม รวมถึงบริษัทเอกชนในการเข้าร่วมกิจกรรมโครงการต่าง ๆ ที่เทศบาลจัดขึ้น
2. ด้านการจัดการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เทศบาลควรมีข้อบังคับกฎหมายที่ชัดเจน ที่บุคลากรในหน่วยงานท้องถิ่นสามารถจัดการกับผู้ลักลอบทิ้งขยะได้อย่างเด็ดขาด และจัดบริเวณสำหรับล้างรถเก็บขยะ ให้พนักงานได้ทำการบำรุงรักษารถ
3. ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ในการจัดเก็บขยะมูลฝอย เทศบาลควรเพิ่มจำนวนถังขยะในบริเวณที่เป็นหอพัก ห้องเช่า ให้เพียงพอต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น มีรถขยะคันเล็กเพื่อเก็บขยะในชุมชนที่เป็นหมู่บ้าน ชุมชนที่มีซอยแคบ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาวิจัย เรื่อง แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่อง ดังนี้

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืนของชุมชน และกระบวนการทำงานร่วมกันของชุมชนและเจ้าหน้าที่รัฐ
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อจัดการเก็บขยะอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น
3. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาความรู้ในการจัดการขยะในครัวเรือนของประชาชน เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ในการจัดการขยะ การคัดแยกขยะได้ถูกต้อง

เอกสารอ้างอิง

กรมโรงงานอุตสาหกรรม. (2558). รายงานข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัด. กรุงเทพฯ: กรมโรงงานอุตสาหกรรม.

- ณฤทัย ทองมี. (2565). การบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชนต่อการส่งเสริมการเป็นจังหวัดสะอาด : กรณีศึกษา จังหวัดลำพูน และจังหวัดน่าน. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต*. สาขาวิชารัฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จรุศ ศรีสติชัย. (2560). *วิศวกรรมการจัดการมูลฝอยชุมชน*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉัญวรรณ์ อินทรโชติ. (2560). การจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองคูคต. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต*. สาขาวิชารัฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เทศบาลเมืองท่าโขลง จังหวัดปทุมธานี. (2566). *แผนพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลเมืองท่าโขลง พ.ศ. 2566-2570*. เรียกใช้เมื่อ 10 มกราคม 2568 จาก <https://thakhlong.go.th/public/list/data/datacategory/catid/170/menu/1636>
- เบญจภักค์ เจริญมหาวิทยาลัย (2566). ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. *วารสารนิสิตวัง*, 25(2), 54-63.
- ปวิช สัตยารักษ์. (2566). การบริหารจัดการขยะในพื้นที่เทศบาลตำบลควนเนียง จังหวัดสงขลา : การศึกษาแนวปฏิบัติในปัจจุบันปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต*. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วินยศ ประมูลจิตรสกุล และวราภรณ์ จุลปานนท์. (2565). การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขององค์การบริหารส่วนตำบลชะอม อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี. ใน *การศึกษาค้นคว้าอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต*. สาขาวิชาการเมืองการปกครอง. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุวิภา สอนจันทร์ ธิติวุฒิ หมั่นมี และบุษกร วัฒนบุตร. (2560). ประสิทธิผลการบริหารงานด้านอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามหลักพุทธธรรมของเทศบาลในจังหวัดนนทบุรี. *วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์*, 6(2), (ฉบับพิเศษ).